

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207641
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315207641.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejštríka, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. O., o zaplatenie 311,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 9C/231/2015-65 zo dňa 11. septembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 234,92 eur s príslušenstvom s tým, že vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,62 %.

2) Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako spotrebiteľský, podliehajúci právnej úprave obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. a v OZ, a preto zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 29.11.2013 podrobil preskúmaniu, na základe ktorého zistil, že táto je v časti 1 platne uzatvorená, avšak úver na jej podklade vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Právny predchodca žalobcu do úverovej zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Žalobcom predložená amortizačná tabuľka nemôže znamenať vyhovie požiadavke vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko táto netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a nie je ani datovaná a ani žalovaným podpísaná, v dôsledku čoho nie je zrejmé, či bol žalovaný vôbec s tabuľkou oboznámený. Z predmetnej zmluvy preto potom nie je ani zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku a aká časť pripadá na splátku poplatkov a akých poplatkov. Mal preukázané, že úver bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý žalovanému v sume 248,71 eur, pričom žalovaný na tento úver uhradil sumu 13,79 eur. Na základe uvedeného, ako dôvodný, vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie zostatku úveru v rozsahu sumy 234,92 eur spolu s príslušenstvom. Vo zvyšnej časti (z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v časti nároku na zaplatenie vyčíslených úrokov z úveru v sume 27,24 eur a úrokov vo výške 22 % ročne zo žalobcom uplatnenej sumy vo výške 239,92 eur od 04.09.2014 do zaplatenia) nárok žalobcu vyhodnotil ako nedôvodný spolu s nárokom na zaplatenie poistného z úveru a nárokom na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky

z dôvodu nepredloženia žiadneho relevantného dôkazu preukazujúceho dôvodnosť týchto nárokov. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá okrem uplatneného úroku z dlžnej úverovej istiny vo výške 22 % ročne od 04.09.2014 do zaplatenia. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázal na to, že v bode 1.1 časti 1. úverovej zmluvy je uvedená výška splátky 13,79 eur, počet splátok 23 a termín splatnosti k 15. dňu v mesiaci s tým, že v bode 2.1 časti 3 úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Na základe vyššie uvedených ustanovení žalobca započítaval platby žalovaného na úhradu dlžného poistenia, na úhradu dlžných úrokov a na úhradu príslušnej časti úverovej istiny. Nesúhlasil s názorom súdu o absencii uvedeného údaju v zmluve s odôvodnením, že súčasťou mesačnej splátky bola istina, úroky a poistenie, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z predloženého plánu amortizácie - splátkového kalendára. Mal za to, že z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 a uznesenia Najvyššieho súdu SR, č.k. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 nevyplýva povinnosť, že by zmluva o úvere mala obsahovať presné rozčlenenie vnútornej skladby jednotlivých splátok na časť istiny, úrokov a poplatkov. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4) Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (okrem úroku vo výške 22 % ročne zo žalobcom uplatnenej sumy vo výške 239,92 eur od 04.09.2014 do zaplatenia, ktorá časť predmetného výroku nebola odvolaním napadnutá), ako aj v súvisiacom výroku o trovách podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP). Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 234,92 eur s príslušenstvom, ako i v časti zamietajúceho výroku ohľadom nepriznania úroku vo výške 22 % ročne zo žalobcom uplatnenej sumy vo výške 239,92 eur od 04.09.2014 do zaplatenia), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

6) Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy a keďže jej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z. z. a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré regulujú formálnu aj obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

7) Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (účinného v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8) Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

9) Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť; jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je síce nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich

doslovného znenia, avšak v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e racione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

10) Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyjadreného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z. z. bolo prebrať do právneho poriadku Slovenskej republiky Smernicu 2008/48/ES. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h), písm. i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. nemožno vyvodiť, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. spĺnilo požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES, pričom účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES.

11) Vychádzajúc z účelu a zmyslu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky, nakoľko pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

12) Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia, pričom zákonom č. 279/2017 Z. z. zo dňa 12.10.2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01.05.2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a", čím sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom, ktorý síce nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona avšak vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 04.07.2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13.07.2000, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11.10.2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016).

13) Z uvedeného preto vyplýva, že v zmluvách dojednaných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je nutné a možné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje teda dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, nakoľko účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke (ktorej výška je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby, čo napokon vyplýva aj z ust. § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých túto informáciu môže získať kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy, bezplatne.

14) Odvolacím súdom zvolená eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. apríla 2018, sp. zn. 4 Cdo 211/2017) ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení (a je aj v súlade s čl. 2 ods. 2 CSP).

15) Vzhľadom na uvedené a vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď došiel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť vyžadovanú podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo robí poskytnutý úver bezúročným a bezpoplatkovým. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku a v závislom výroku o trovách konania, v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c/ CSP) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

16) Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne vo veci rozhodnúť v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. účinnými právnymi predpismi a takisto bude akceptovať judikatúru v daných veciach, ako aj eurokonformný výklad jednotlivých ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a možnú absenciu ďalších podstatných náležitostí zmluvy s tým, že v novom rozhodnutí rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania, vrátane odvolacieho (ust. § 396 ods. 1, 3 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP).

17) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).